

مادر گرامی مطالب این راهنما به منظور آشنایی با بیماری مکونیال و مراقبت های آن تهیه شده است. امید است با مطالعه آن قادر باشید دوره درمان فرزند خود را به خوبی مدیریت نمایید.

نوزاد مکونیال

نوزاد مکونیال به نوزادی اطلاق می شود که قبل از تولد و یا هنگام تولد به دلایلی مدفوع خود را که به آن مکونیوم می گویند را خورده باشد.

مکونیوم یا همان مدفوع جنینی در هنگام بارداری در هفته ۱۶-۱۰ بارداری در روده جنین تولید شده و بطور طبیعی تا بدو تولد دفع نمی شود-در مواردی که قبل از تولد در رحم مادر دچار کمبود اکسیژن می شود مکونیوم قبل از تولد در فضای رحمی دفع شده و توسط جنین در هنگام اولین تنفس بلعیده می شود که ممکن است بدرون ریه و مجاری تنفسی نوزاد فرستاده شود و باعث بروز مشکلات تنفسی در نوزاد شود.

نوزادان مادرانی که دارای زایمان مشکل هستند، مانند مادران با فشار خون، بیماری قلبی مزمن، سیگاری و یا دچار جدا شدن زودرس جفت هستند، نیز دیده می شود.

علائم و نشانه ها:

علائم در بدو تولد ظاهر می شوند مانند :

فشار خون پایین نوزاد

شل بودن نوزاد حین تولد

تنفس تند و مشکل،

تنفس با تقلای زیاد،

سیانوز (سیاه شدن رنگ نوزاد که منجر به بدحالی و کاهش فعالیت و رفلکس های نوزاد می شود.)

درمان:

• تخلیه ترشحات دهان و بینی نوزاد حین زایمان

• استفاده از آنتی بیوتیک برای جلوگیری یا درمان عفونت

- استفاده از دستگاه تنفس برای کمک به تنفس نوزاد
- اکسیژن درمانی برای اطمینان از وجود اکسیژن کافی در خون
- فیزیوتراپی تنفسی (زدن ضربه های ملایم به پشت نوزاد)

اقدامات تشخیصی درمانی و آزمایشات:

تشخیص بر اساس علائم کودک و وجود مکونیوم در مایع آمنیوتیک صورت می گیرد پزشک با استفاده از گوشی طبی به صدای قفسه سینه نوزاد گوش می دهد تا صداهای تنفس غیرطبیعی را تشخیص دهد. برای تأیید تشخیص چند روش وجود دارد:

- آزمایش گاز خون برای ارزیابی میزان اکسیژن و دی اکسید کربن
- عکس رادیوگرافی از قفسه سینه تا مشخص شود آیا مواد به داخل ریه های نوزاد وارد شده اند یا خیر
- مشاهده دهان و بینی نوزاد برای یافتن تکه یا لکه های مکونیوم توسط لارنگوسکوپ

دانشگاه علوم پزشکی مشهد

بیمارستان ولیعصر (عج) بیمارستان بردسکن (عج)

نوزاد مکونیا

ویژه بیمار و خانواده

شماره تماس: ۰۵۱ ۵۵۴۲۲۴۰۱ - داخلی ۱۵۶

تاریخ تهیه: ۱۴۰۱ - تاریخ بازنگری: ۱۴۰۴

شماره سند: EDU/۲۷۳/۱۴۰۱/Maconium

واحد آموزش سلامت

در صورت بروز علائم زیر سریعاً نوزاد
باید توسط پزشک اطفال ویزیت گردد:

خوب شیر نخوردن

افزایش تعداد تنفس بیش از ۶۰ بار در دقیقه

افزایش درجه حرارت مرکزی بدن بیش از

۳۷/۵ درجه سانتی گراد

بروز زردی

ضعف و بیحالی

بی قراری

گریه شدید

ستفراغ مکرر شیر

کبودی در لب و ناخن های دست و پا و قطع

تنفس

منبع:

نلسون

همچنین میتوانید پیشنهاد و انتقاد خود را جهت بهبود خدمت رسانی در صندوق مربوط قرار دهید.

برنامه های مراقبتی در منزل:

۱- پوشش نوزاد زیاد نباشد و در حد یک بلوز و شلوار و کلاه کافی است.

۲- اتاقی که نوزاد در آن است را زیاد گرم نکنید. دمای ۲۲ تا ۲۶ درجه مناسبی است.

۳- بهترین راه تشخیص کافی بودن شیر مادر، افزایش وزن نوزاد است.

۴- قبل و بعد از هر نوبت شیر دادن به نوزاد دستهای خود را با آب و صابون به مدت ۲۰ ثانیه بشوئید.

۵- فقط در مواردی که پزشک اطفال گفته باشد، نوزاد قنداق شود.

۶- روی بند ناف نوزاد باز باشد و از چرب کردن با روغن زردچوبه، بتادین و مانند آن پرهیزید تا بند ناف در دمای آزاد خشک شود.

کارت واکسیناسیون نوزاد را تمیز نگه دارید و تا پایان ۶ سالگی حفظ کنید.